

My žijeme hlavně hraním, tedy úspěšným hraním, z toho se dokážeme radovat klidně i čtvrt roku. Takovým hodnotícím prvkem jsou pro nás diváci. Dost nám záleží na tom, jak vřele nás přijmou. Nutno říct, že takových hraní není mnoho. Většinou to je naše chyba, ale někdy to svedeme na malou návštěvnost...:) V létě se nám podařilo řádně zahrát např. na Duhové scéně Mohelnického dostavníku, na scéně Zámek na Zahradě i na Vánoční Telči. Jsme raději když máme k lidem při hraní blízko - radši poprskat než na ně nevidět.

Na vánočním koncertě v Pilníkově jsme zase oslavili pět let existence Kaluží.

Samozřejmě žijeme tvorbou nových písniček, na to se vždy velice těšíme, jak to budeme slepovat dohromady. Oslovil nás starosta obce Pilníkov zda bychom neudělaly znělku pro místní rozhlas, tak jsme se toho chopili a vypadá to, že ji budeme občas hrát i na koncertech, neb se tento úlet slušně rýsuje:-) Stále prodáváme své "elpí" (dnes již CD, pozn. red.) s názvem Vločky se s ničím netajou a pomalu se připravujeme na začátek roku 2004 kdy chceme natočit novou placku zřejmě s názvem ŠeDéCéDé, neboť bude šedé (nikoli písněmi).

A pro volné chvíle oddechu jsme si našli zcela netradiční aktivitu. S jedním nejmenovaným redaktorem FOLKtime se věnujeme nácviku indiánských tanců, což mohu čtenářům v několika větách přiblížit. Vypadá to asi následovně. Poskakuje se v kruhu okolo totemu, ovšem někdy postačí i strom. Šestice (může i sedmice - osmici jsme nezkoušeli) lidí se točí dokola a po čtyřech kolech každý udeří pěstí do totemu. Při tom se provolává: "Ho, ho, ho." Samozřejmě existují regionální varianty. Nejde jen o obohacení sebe sama, ve tři ráno to přináší radost i lidem, kteří se snaží v okolních stanech po dlouhém festivalovém dni usnout.

A abych nezapomněl, všichni jsou zdraví a šťastni.